

οἷα καὶ ἀλλαγῶς πολλάκις παρατηρήθησαν (πρβλ. Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. 1883 σελ. 107.)

Ἐνταῦθα γενόμενος τοῦ λόγου ἕνεκα τῶν γραμμάτων τούτων δὲν νομίζω περιττὸν νὰ ἐπιπροσθέσω παρατήρησιν τινα εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ καταρτισθὲν καὶ ἐκδοθὲν τοῦ θεάτρου σχέδιον. Ὅτι δηλ. ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου κακῶς ἐσημειώθησαν ἰχνη κίωνων στρογγύλα ἐπὶ τοῦ ἐξ ὑμηττείου λίθου κρηπιδώματος τοῦ Προσκηνίου· τοιαῦτα στρογγύλα οὐδαμοῦ φαίνονται. Πάντα εἶνε ἐπιμήκη ἀκανόνιστα τὸ ὄλον. Ὡστε δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν κίονας ἐκεῖ, ὡς γράφει ὁ τότε ἐποπτεύσας, ἀλλ' ἀπλῶς τετραγώνους λίθους ἐγγομφουμένους ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα ὡς τὰ σωζόμενα ἰχνη δηλοῦσι.

Ἐν τέλει ἐνταῦθα ἄς προστεθῇ καὶ ἄλλη τις ἐπιγραφὴ φέρουσα παράδοξον ὄνομα μὴ ὑπάρχον ἐν τοῖς λεξικοῖς· ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἡ ἐξῆς :

ΓΑΝΟΝΔΙΚΑ	Γανονδία
ΣΩΚΟΥ	Σώκου
ΕΡΜΕΙΟΥ	Ἐρμείου
ΓΥΝΗ	Γυνή.

Εἶνε δὲ γεγραμμένη ἐπὶ κιονίσκου ἐπιτυμβίου λίθου φαιοῦ.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 22^α Νοεμβρίου 1884.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ἐν τῷ πρωτοδευτέρῳ τεύχει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Κουμανούδη 20 ἐπιγραφαὶ (ἐξ ὧν τρεῖς μόνον πλήρεις), ἐπὶ χαλκῶν ταινιῶν, εὑρεθεῖσαι ἐν τῇ Λακωνικῇ παρὰ τὸ χωρίον Φοινίκι τοῦ δήμου Ἀσωποῦ, τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, καὶ ἀνήκουσαι εἰς τὴν συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τεύχει ἐδημοσιεύθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κ. Κ. Δ. Μυλωνᾶ ψήφισμα ἐπὶ ἐρυθροῦ μαρμάρου εὑρεθὲν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, καὶ τὸ ὅποιον σήμερον ἀποτελεῖ μέρος τῆς συλλογῆς μου. Ἐκτὸς τοῦ ψηφίσματος τούτου ἀπέκτησα ὡσαύτως διὰ τὴν συλλογὴν μου 51 ἐπιγραφὰς ἐπὶ χαλκῶν ταινιῶν ὁμοίας ταῖς ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Κουμανούδη δημοσιευθείσαις· προσέτι δὲ διάφορα ἄλλα ἀρχαῖα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εὑρεθέντα, ὡς λαβὰς καὶ βάσεις χαλκίνων ἀγγείων, ὧν τινες εἰσὶ καλλιτεχνικώταται, μικρὰ ὁμοιώματα ἀνθρώπων καὶ ζώων, καὶ τεμάχια πηλίνων ἀγγείων, τινὰ τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐνεπίγραφα.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων τούτων δημοσιεύω τὰς ἐπὶ τῶν

χαλκῶν ταινιῶν ἐπιγραφὰς, ὧν τὰς μὲν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 21, 24, 26, 32, 35 καὶ 36 ἐν τοῖς παρενθεθειμένοις τρισὶ πίναξι πανομοιοτύπως καὶ εἰς τὸ πραγματικὸν αὐτῶν μέγεθος, τὰς δὲ λοιπὰς ὑπ' ἀριθ. 6, 7, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 καὶ 51 ἐν κεφαλαίοις μόνον γράμμασι· ἀπάσας δὲ μετέγραψα καὶ ἐν μικροῖς γράμμασι.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται δεικνύουσι, νομίζω, ἀναμφιβόλως ὅτι ἐν τῇ θέσει ἐν ἣ εὑρέθησαν, ἔκειτο ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπικαλουμένου Ἰπερτελεάτου.

Τίς ἦτο ὁ ναὸς οὗτος καὶ ποία ἡ σημασία αὐτοῦ; Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνημονεύει τι ὠρισμένως, καὶ ἡμεῖς δὲ βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν ἀπλᾶς εἰκασίας δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν μέχρις ὅτου δι' ἀνασκαφῶν ἀποβῇ δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς θέσεως καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ ναοῦ. Ὁ Παυσανίας ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ὀνόματος Ἰπερτελεάτου :

« Ἔστι δ' ἐν τῇ γῆ ταύτῃ (τῆς Ἀσωποῦ) καὶ ἱερὸν

« Ἀσκληπιοῦ στάδια ἀπέχον ὡς πενήκοντα Ἄσω-
« ποῦ, τὸ δὲ χωρίον ἔνθα τὸ Ἀσκληπιεῖον Ὑπερτε-
« λέατον ὀνομάζουσιν. » (Βιβλ. III, κεφ. 22, § 7).

Ἐκ τῶν νωτέρων περιγηγητῶν ὁ Leake καὶ ὁ I. I. Bartélemy βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου τοῦ Παυσανίου σημειοῦσι τὸ Ὑπερτελέατον ὁ μὲν πρῶτος, ἐν τῷ χάρτη τῆς περιγηγήσεώς του εἰς Πελοπόννησον (Peloponnesiaca), ὡς ἀπλῆν παραθαλάσσιον τοποθεσίαν, ὁ δὲ δεύτερος ἐν τῷ χάρτη τῆς ἐν Ἑλλάδι περιγηγήσεως τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος, ὡς χώραν ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ Ἄσωποῦ μέχρι τοῦ Βοιατικῆς κόλπου. Μολονότι ἡ λέξις χωρίον, ἥς ποιῆται χρῆσιν ὁ Παυσανίας φαίνεται δικαιουῶσα πῶς τὴν στενωτέραν ἐρμηναίαν, ἣν δίδει ὁ Leake, οὐχ ἤττον, νομίζω, κατὰ τὸ τοῦ Ἡροδότου, Βιβ. 2, κεφ. 8 « τὸ ὦν δὴ ἀπὸ Ἡλίου πόλις οὐ-
« κέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου » κτλ. παραβαλλόμενον καὶ πρὸς τὰ τοῦ Ξενοφ. Ἑλλην. 3, 5, 17. 5, 1, 7. Κυρ. Παιδ. 1, 4, 14, ὅτι δύναται νὰ δικαιολογηθῇ καὶ ἡ γνώμη τοῦ Barthélemy.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν τοῦτο, νομίζω, ὅτι δύναμεθα ἐξ αὐτοῦ τοῦ Παυσανίου ὀδηγούμενοι, νὰ εἰκάσωμεν τίς ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ (κεφ. 23 § 2) ὁ Παυσανίας ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους στρατηγοῦ τοῦ Μιθριδάτου, τῶν βαρβάρων τις ἔρριψε τὸ ξόανον τοῦ θεοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἣτις ἐξέβαλεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Βοιατῶν, εἰς τὸ χωρίον, ὅπερ ἕνεκα τούτου ἐκλήθη Ἐπιδήλιον· ἐν αὐτῷ δ' ὑπῆρχε καὶ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται ἑκατὸν στάδια πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μαλέας. Τὸ Ἀσκληπιεῖον δὲ τὸ ἐν τῷ Ὑπερτελεάτῳ κεῖται πενήκοντα στάδια πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἄσωποῦ.

Ἄν παρατηρήσωμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς δύο ταύτας θέσεις, θέλομεν εὑρεῖν ὅτι ἡ πρώτη, δηλαδὴ τὸ Ἐπιδήλιον, κεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς χερσονήσου περίπου εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εἰς ἣν κεῖται ἡ δευτέρα, δηλαδὴ τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας. Δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον ὁλόκληρος ἡ χώρα ἢ κειμένη μεταξὺ τῶν δύο τούτων θέσεων, τὸ κέντρον δηλαδὴ τῆς χερσονήσου,

νὰ ἐκαλεῖτο Ὑπερτελέατον, ὁ δὲ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς ὃν ἀνήκουσιν αἱ εὐρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ νὰ ἦ ὁ παρὰ τοῦ Παυσανίου ἀναφερόμενος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ (κεφ. 23 § 2).

Ὁ ναὸς οὗτος κατ' ἀρχὰς μικρὸς ὦν, ἀπέκτησε σπουδαιότητά τινα, ὅτε μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους, Δήλιός τις ἢ ἄλλος εὐσεβῆς Ἑλληὴν μετέφερεν ἐκεῖθεν τὸ ξόανον τοῦ θεοῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἀπλῆ ὑπόθεσις, ἣν ἐξάγω, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ναοῦ ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν εὐρεθεισῶν ἐπιγραφῶν. Αἱ ἀρχαιότεραι αὐτῶν (ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7), ὧν αἱ τρεῖς πρῶται δύναται νὰ καταταχθῶσι μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἀνήκουσιν εἰς ἐλληνικὴν ἐποχὴν, προγενεστέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους καταστροφῆς τῆς Δήλου, καὶ εἶνε ἐπιγραφαὶ ἰδίως ἀναθηματικαί, ἀποδεικνύουσαι τὴν ὑπαρξίν ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεμίαν ὅμως παρέχουσαι ἔνδειξιν, ὅτι τὸ ἱερόν τοῦτο εἶχε τότε μεγάλην σημασίαν καὶ ἐπισημότητα. Αἱ μεταγενέστεραι ὅμως ἐπιγραφαί, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν, καὶ χαραχθεῖσαι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ πρῶτον μικρὸν ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, μετεβλήθη εἰς ναὸν ἐπίσημον, ὑπηρετούμενον ὑπὸ πολυαρίθμων ἱερέων καὶ πυροφόρων. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις αὕτη θεωρηθῇ βᾶσιμος, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον, ὅτι τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπέκτησε τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ἐπισημότητα ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἐγκαθιέρωσεως τοῦ ἐκ Δήλου ληφθέντος ξόανου τοῦ θεοῦ.

Ἡ γνώμη αὕτη συμβιβάζει, νομίζω τὴν ὑπαρξίν τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνώστου ἡμῖν ναοῦ τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος πρὸς τὸ κῦρος τῶν περιγραφῶν τοῦ Παυσανίου, ὅστις ἕνα μόνον ἀναφέρει ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, δυνάμενον νὰ τοποθετηθῇ ἐν τῷ τόπῳ, τὸν ὁποῖον μόνος ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνημονεύει, ὡς φέροντα τὸ ὄνομα Ὑπερτελέατον. Ὑποστηρίζεται δ' ἔτι μᾶλλον ἡ γνώμη αὕτη καὶ ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος ἤδη Προξενικοῦ ψηφίσματος, (Ἐφημ. Ἀρχ. 1884 σελ. 85). Διότι δυσκόλως

δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων ἤθελεν ἐκλέξει διὰ νὰ στήσῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, κείμενον μακρὰν αὐτῆς, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπαρξίν οὐδεὶς ἀρχαῖος συγγραφεὺς μνημονεύει, ἐνῶ ὁ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἀναφερόμενος ἦτο βεβαίως οὐ μόνον ὁ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ γνωστότερος καὶ ἐπισημότερος ναὸς τοῦ θεοῦ τούτου, ἀλλὰ καὶ ὁ πλησιέστερον αὐτῆς κείμενος.

Ἄλλὰ ποία ἡ ἔννοια τῆς λέξεως Ἰπερτελεάτου, καὶ ποία ἡ χρῆσις τῶν εὐρεθεισῶν ἐνεπιγράφων χαλκίνων ταινιῶν;

Τὸ πρῶτον ζήτημα εἶναι καθαρῶς φιλολογικὸν καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἀρμοδιώτερός τις ἐμοῦ θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς δώσῃ ἐξήγησιν τινα πλήρη. Νομίζω ὅμως ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ συγγενεῖά τις μεταξὺ τῆς λέξεως Ἰπερτελεάτης καὶ τῶν ρημάτων ἀνατέλλειν, ὑπερτέλλειν. Ἄν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ Ἰπερτελεάτης παράγεται ἐκ τοῦ ὑπερτέλλω, τότε ὁ Ἀπόλλων Ἰπερτελεάτης ἤθελεν εἶσθαι ἡ προσωποποιήσις τοῦ ὑπερτέλλοντος Ἡλίου, τοῦ ἀνεληθόντος δηλαδὴ ἄνω τῆς γεννήσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ, τοῦ διαλύσαντος ἤδη τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς πρωΐας καὶ θερμαίνοντος τὴν γῆν δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ (1). Τοιαύτη δὲ τις ἔννοια τῆς λέξεως Ἰπερτελεάτης ἔδωκεν ἴσως ἀρρομήν καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ σωματείου τῶν πυροφόρων, τῶν ὁποίων ἔργον ἦτο βεβαίως ἡ διατήρησις τοῦ πυρὸς τοῦ παριστῶντος τὴν θερμότητα τοῦ ὑπερτέλλοντος ἡλίου καὶ τοῦ χρησιμεύοντος εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἰπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα ὁ κ. Κουμανούδης ἀπαντᾷ ὅτι: « Ἴσως ἐποιοῦντό ποτε αἱ ταινίαι αὗται χάριν χρονολογικοῦ ὀρισμοῦ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐν τῷ ναῷ ιερατευόντων, ἐφ' ᾧ καὶ εἷς τι μέρος τοῦ ναοῦ προση-

(1) Γνωστὸν εἶνε ἄλλως ὅτι αἱ πλεῖστα ἰδιότητες τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τε τῇ λατρείᾳ καὶ ἐν τῷ μύθῳ ἐξηγοῦνται ἐκ τῆς θεωρίας, ὅτι ὁ θεὸς οὗτος ἐσήμαινεν ἀρχικῶς τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον (πρὸς κ. καὶ Roscher Apollon καὶ Mars). Αὕτη δὲ ἡ ἀρχικὴ σημασία τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος καταρτίζεται σαφέστατα εἰς τινα ἐπίθετα τοῦ θεοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐτυμολογικῶς λίαν εὐκατάληπτα καὶ χαρακτηρίζουσιν αὐτὸν ὡς τὸν φωτεινόν, τὸν φωτεγενῆ ἢ τὸν λάμποντα. Τὰ γνωστότερα τῶν ἐπιθέτων τούτων εἶναι Ἀύκειος, Ἀύκιος, Ἀυκηγενής (Ἰλ. 8, 101, 119) ἀναγόμενα καθόλου εἰς τὴν ρίζαν αυκ = φέγγειν (Curtius, Grundz. d. gr. Etym.³ 160 ἐξ.), καὶ Φοῖβος οὐτινος ρίζα θεωρεῖται φαF = φαίνεσθαι, φέγγειν (Curtius αὐτόθι: 276).

λοῦντο μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν ἄλλως ἀποχώρησιν ἐκείνων, οἵτινες ζῶντες τὰς περιέδενον περὶ τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς ἱερουργίαις.» Ἄντι τῆς γνώμης ταύτης τοῦ κ. Κουμανούδη νομίζω προτιμοτέραν τὴν ἐξήγησιν ὅτι ἐκάστη τῶν ταινιῶν τούτων ἦτο καθηλωμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενος ἱερεὺς ἢ πυροφόρος ἐναπέθετε τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ἀντικείμενα, ἢ ὅπου οὗτος ἴστατο κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς λατρείας τοῦ Ἰπερτελεάτου Ἀπόλλωνος κεκανονισμένων ἱερουργιῶν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δικαιολογεῖται, νομίζω, καὶ ἐκ τοῦ σχήματος ἐν γένει τῶν ταινιῶν τούτων, αἵτινες εἰσὶν ἐλάσματα ἐπιμήκη περατούμενα εἰς δύο μικρὰς ὁπὰς χρησιμευούσας εἰς τὴν δι' ἧλων προσάρτησιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν τοίχων. Ἡ ποικιλία ἀφ' ἑνὸς τοῦ κόσμου τῶν ταινιῶν τούτων, ὧν τινες μὲν ἔχουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν χειλέων, ἢ καὶ ἐν τῷ μέσῳ, γραμμὰς ἐξ ἀναγλύπτων στιγμῶν περικλειούσας τὴν ἐπιγραφὴν, ἄλλαι δὲ παριστῶσιν εἰς τὰ ἄκρα δι' ὁμοίων στιγμῶν σχήματα γεωμετρικὰ, ἢ ἄνθη, καὶ ἄλλαι οὐδένα φέρουσι τοιοῦτον κόσμον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀνόμοιον τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ σχήματος ἐκάστης αὐτῶν δεικνύουσιν, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται δὲν ἀπετέλουν τι καθιερωμένον διὰ τὰς ἱερουργίας καὶ ἔχον γενικὸν χαρακτήρα καὶ σχῆμα δι' ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ πυροφόρους, ἀλλ' ἦσαν ἀτομικόν τι ἔργον ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς γνώμης καὶ τῆς ἀρεσκείας ἐκείνου, ὅστις δι' αὐτοῦ ἤθελε νὰ ὀρίσῃ μέρος τι ἀνήκον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ χρῆσιν.

Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἔκρινα χρήσιμον νὰ δημοσιεύσω ἐν πανομοιοτύπῳ τὰς ἀνηκούσας εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ ἐκείνας, ὧν ἡ γραφὴ καὶ ἡ διακόσμησις διαφέρει τῶν τῆς συλλογῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ἃς ἐδημοσίευσεν, ὡς ἐρρήθη, ὁ κ. Κουμανούδης. Τὰς δὲ λοιπὰς ἠρκέσθη νὰ δημοσιεύσω διὰ τῶν συνήθων ἐπιγραφικῶν στοιχείων.

Ἀνήκουσι δὲ αἱ μὲν τρεῖς πρῶται, αἱ ὑπ' ἀριθ. 1-3 εἰς τοὺς πρὸ Εὐκλείδου χρόνους, τέσσαρες δὲ, αἱ ὑπ' ἀριθ. 4-7 εἰς τοὺς ἐλληνικοὺς μετ' Εὐκλείδην χρόνους, αἱ δὲ λοιπαὶ 44, αἱ ὑπ' ἀριθ. 8-54 εἰς τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους.

1.

[Τῶ]ι Ἀπέλωνι ὑπερ[τελεάτῃ]

Ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ ταινίας χαλκίνου εἰς δύο τεθραυσμένης τεμάχια, ὡς βλέπει τις ἐν τῷ πίνακι.

Δυσκόλως δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν, ἐὰν τὸ ἀνάθημα, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἀποτελῇ αὐτοτελές τι ἀντικείμενον, ἢ προσήρμοζε πρὸς ἄλλο μεγαλειότερον. Μετὰ βεβαιότητος ὁμῶς δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι ἡ ἀναθηματικὴ αὕτη ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τὸν πέμπτον, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὸν ἕκτον π. Χ. αἰῶνα. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν, ἢ χρῆσις τοῦ Ο ἀντὶ τοῦ Ω, τὸ πρὸ τοῦ ὕψηλον δασύ Η, ἢ διεύθυνσις τῆς γραφῆς ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, καὶ ὁ τύπος Ἀπέλωνος, πάντα ταῦτα εἶναι γνωρίσματα τῶν ἀρχαϊκῶν χρόνων.

2.

[Ἀπέλ]ονος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ τοῦ χεῖλους μικροῦ χαλκίνου ἀγγείου, οὗτινος σώζεται μόνον τὸ τεμάχιον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή.

3.

Τῶι Ἀπέλωνι ἀνέθεκε Εὐόνυμος.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθεν ἐπιφανείας χεῖλους μικροῦ χαλκίνου ἀγγείου.

Ἐκ τοῦ ἀγγείου, ὅπερ ὁ Εὐόνυμος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα σώζεται ὁλόκληρος ὁ κύκλος τῶν χειλέων, κατεστράφη δὲ τὸ κάτω μέρος ἐπομένως μετὰ δυσκολίας δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν, ἂν τοῦτο εἶχε σχῆμα φιάλης (patra) ἢ βαθυτέρου ποτηρίου (σκύφου ἢ ἄμβυκος).

4.

. . . . Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ τεμαχίου χεῖλους μεγάλου ἀγγείου. Ἄξιον παρατηρήσεως ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῆ εἶναι ἢ κατ' ἰδιωτισμὸν τινα ἢ κατὰ λάθος τοῦ χαρακτοῦ γραφῆ Ὑπερτελεάτα.

5.

[Στέφα](;)νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαύριος το (;).

Ἐπὶ χαλκίνης λεπτῆς ταινίας.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ταινία αὕτη ἐξηκολούθει ὁμοιομόρφως στενουμένη καὶ πρὸς τὸ ἀπολεσθὲν μέρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ὀφείλομεν τότε νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐλλείπει τὸ ἡμισυ περίπου αὐτῆς, καὶ δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν αὐτὴν ὡς ἐξῆς :

[Ἀπόλλωνι Ὑπερτελεάτα ἀνέθηκε Στέφα](;)νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαύριος τοθί(;).

Ἡ τελευταία λέξις, ἣν ὑπολαμβάνω ὡς τοθί (=τοῦτο ἢ ἐνταῦθα) δεικνύει ὅτι ἡ ἐπιγραφή, αὕτη ἦτο ἀναθηματικὴ. Ἐκ δὲ τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς ταινίας μικρᾶς ὀπῆς ὑποθέτω, ὅτι αὕτη ἦτο προσηρμοσμένη ἐπὶ ἐτέρου μεγαλειότερου ἀντικειμένου, ὅπερ ὁ Στέφανος(;) ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ὑπερτελεάτην Ἀπόλλωνα.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν ἐσχηματισμένα δι' ὀπῶν καὶ οὐχὶ διὰ στιγμῶν ἀναγλύπτων, ὅπως ἐν ταῖς ἐπομέναις.

6.

. . . Τ Ε Λ Ε Α Τ Α

. . . [Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 155, πλ. 0^μ, 028.

7.

. . . . Λ Ε Α Τ Α

. . . . [Ἀπόλλωνος Ὑπερτε]λεάτα.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 13, πλ. 0^μ, 028.

Τὸ ἔψιλον ἐν ταῖς δύο τελευταίαις ἐπιγραφαῖς ἔχει τὸ ὀρθογώνιον σχῆμα καὶ οὐχὶ τὸ κυρτὸν ὡς ἐν ταῖς ἐπομέναις. Ἐνεκα τούτου θεωρῶ αὐτὰς ὡς ἀνηκούσας εἰς ἐλληνικὴν ἐποχὴν.

8.

Πλόκαμος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ χαλκίνου λεπτῆς ταινίας.

Τὰ γράμματα τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ὡς καὶ τῶν ἐπομένων σχηματίζονται διὰ μικρῶν ἀναγλύπτων στιγμῶν. Τὸ σχῆμα δ' αὐτῶν ἐποχῆς μεταγενεστέρως, μᾶς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀρχαϊκῆς καὶ τῆς ἐλληνικῆς τῶν προηγουμένων ἐπιγραφῶν εἰς ἐντελῆ Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν.

9.

Φιλόκαλος Ἀσκληπιάδου πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ὁμοίας ταινίας τεθραυσμένης εἰς τεμάχια.

10.

Τίτος Κλαυδίου Ἡλιοδώρου Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου πυροφόρος.

Ἐπὶ ταινίας εἰς δύο ἐπίσης τεμάχια τεθραυσμένης.

11.

Δαμύλος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας.

Ἡ θέσις τῶν γραμμάτων καὶ ὁ κόσμος ἐν γένει τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔχει τι τὸ περίεργον. Ἐκτὸς τοῦ ἐκ μικρῶν ἀναγλύπτων στιγμῶν περιθωρίου, τὸ ὁποῖον φέρουσιν αἱ πλείσται τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πυροφόρων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου, ἡ παροῦσα φέρει προσέτι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς καὶ κύκλον ἐκ τοιούτων στιγμῶν περικλείοντα τὰ γράμματα ΡΟΦΟΡΟΣΑΠ. Ἡ ἀρχὴ δὲ αὐτῆς εἶναι ἐν μιᾷ γραμμῇ, τὸ δὲ τέλος ἐν δυσί.

Ἐν τῇ λέξει Ὑπερτελεάτου ὁ χαρακτὴρ ἐλησμένης νὰ θέσῃ τὸ πρῶτον Ε.

12.

Φίλων Ὑπερτελεάτου πυροφόρος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ λίαν ἀνώμαλα, ἢ δὲ ἀνάγνωσις ἐπίπονος.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἐν αὐτῇ ἐλλείπει τὸ κύριον ὄνομα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐτέθη μόνον τὸ ἐπίθετον Ὑπερτελεάτου.

13.

Ἀλέξανδρος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει ὠραίαν πράσινον δξύδωσιν, αἱ δὲ στιγμαὶ τῶν γραμμάτων εἰσὶ βαθύτερον τοῦ συνήθους ἐγκεχαραγμένοι.

14.

... ΕΥΤ... ΙΟ... ΡΟΣ... Α.

Εὐτ[ύχ]ιο[ς πυροφό]ρος [Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ]α.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια, ὧν τὸ μεγαλείτερον ἔχει μηκ. 0^μ, 06 καὶ πλ. 0^μ, 02.

15.

... ΡΟΦΟΡΟΣΑΠΟΛ(sic)ΩΝΟΣ

... [πυ]ροφόρος Ἀπόλλωνος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0^μ, 14 καὶ 0^μ, 02 πλάτους, ὅπερ βαθμιαίως ἐλαττούμενον περιορίζεται εἰς 0^μ, 015 ἐν τῷ τέλει.

Ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ ὁ πυροφόρος ἔθηκε μόνον τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀφήσας τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ· τὸ ὄνομα δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔγραψε δι' ἑνὸς μόνον λ, μᾶλλον ἴσως κατὰ λάθος ἢ κατὰ μίμησιν τῆς ἀρχαϊκῆς αὐτοῦ γραφῆς.

16.

... ΟΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

... [πυροφόρ]ος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 18 πλ. 0^μ, 018.

17.

Χαίρας Ἀρτεμῆ π[υροφόρος] Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια.

Τὸ ὄνομα Χαίρας ἴσως ἐγράφη κατὰ λάθος τοῦ χαρακτὸς ἀντὶ Χαϊρέας.

18.

... Τ Η Σ Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ Α

[Πολυκρά]της πυροφόρος Ἀ[πόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 12, πλ. 0^μ, 02.

19.

Π Υ Ρ Ο Φ Ο

πυροφό[ρος].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 07 πλ. 0^μ, 024.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, τῆς ὁποίας σώζεται μόνον ἡ ἀρχή, ὁ τίτλος τοῦ πυροφόρου εὐρίσκεται κατ' ἐξαιρέσιν πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ φέροντος αὐτόν.

20.

... Φ Ο Ρ Ο Σ

[πυρο]φόρος.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 04 πλ. 0^μ, 02.

21.

Σωσάρων Φιλοστράτου ἱερεὺς Ἀπόλλ[ωνος] Ὑπερτελ[εάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια.

Τὸ Σωσάρων ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐπὶ μιᾶς τῶν εἰς τὴν συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀνηκουσῶν ταινιῶν. (Ὅρ. Ἐφημ. Ἀρχαιολ. Περ. Γ' Τευχ. Α' καὶ Β' σελ. 81).

Σωσάρην εἶναι γνωστὸν ὡς ὄνομα γυναικός, Σωσάρων ὁμῶς νομίζω, ὅτι πρῶτον ἐν ταῖς παρούσαις ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ.

22.

. . ΕΑΝΔΡΟΣΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

[Μ]εάνδρος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0^μ, 33, πλ. 0^μ, 22.

23.

...ΑCΟΝΗCΙΜΟΥΑCΩ...ΙΕ...ΤΕΛΕΑΤΑ

[Ἀρσινέ]ας Ὀνησίμου Ἀσω[πίτης] ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0^μ, 20, πλ. 0^μ, 02.

Τὸ ὄνομα Ἀρσινέας, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἴσως ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀμέσως ἐπομένη ἐπιγραφῇ, ἐνόμισα ὅτι εὐλόγως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερέως, εἰς ὃν ἀνήκεν ἡ παρούσα ταινία.

24.

Εὐτυχᾶ Ἀρσινέας [ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα].

Ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ κατ' ἐξαιρέσιν ἀναγινώσκειται οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀναγλύπτου μέρους τῶν στιγμῶν ἐξ ὧν σχηματίζονται τὰ γράμματα, ἀλλ' ἐκ τοῦ κοίλου αὐτῶν. Ἡ ἀνωμαλία αὕτη δύναται ἴσως ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ χαρακτοῦ ἢ τοῦ ἰδίου ἱερέως, ὅστις ἐπροτίμησε νὰ προστάξῃ τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κυρίου ὀνόματος καὶ νὰ γράψῃ Εὐτυχᾶ Ἀρσινέας ἀντὶ Ἀρσινέας Εὐτυχᾶ.

Τὸ ὄνομα Ἀρσινέας, ὡς εἶπον ἤδη, νομίζω ὅτι ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ.

25.

ΑCΩΠΟCΙΕΡΕΥC...CΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ἀσωπὸς ἱερεὺς [Ἀπόλλωνος] Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0^μ, 22, πλ. 0^μ, 018.

Ἐκ τοῦ θεοῦ Ἀσωποῦ τοῦ συζύγου τῆς Μετώπης καὶ τοῦ πατρὸς τῆς Αἰγίνης ὀνομάσθησαν διάφοροι ποταμοὶ καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνὴρ ὁμῶς φέρων τὸ ὄνομα τοῦτο, νομίζω ὅτι τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ, ἐν τῇ κατωτέρῳ ὑπ' ἀριθ. 35 καὶ ἐν μιᾷ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ. Κουμανούδη.

ΦΙΛΟΚΛΑΔΑ ΚΑΙ ΠΙΛΩΝΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΑΙΤΩΝΩΝ ΒΑΤΕΡΕΚΕ Α

9.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

15.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

12.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

11.

ΕΥ ΤΥΧΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

24.

ΕΥ ΤΥΧΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

35.

ΕΥ ΤΥΧΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

36.

ΕΥ ΤΥΧΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΡΟΣΤΥΡΟ ΦΟΡΟΣ ΕΞΑΡΧΑΤΩΝ

1.

ΕΩΝΗΜΙΟΝ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΩΝ
ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

25.

ΕΩΣ ΑΡΩΝ
ΛΟΓΙΣΤΩΝ
ΕΡΕΤΩΝ
ΕΩ

27.

ΕΩΝΟΥ ΠΕΡΤΕ
ΕΑΤΟΥ ΕΡΩΔΑ
ΕΩΝΗΟΑ

32.

ΥΠΟΥΧΩΝ
ΥΠΕΡΤΕΛΕΑ
ΑΤΟΥΤΩΝ

10.

ΠΟΚΛΩΣ ΠΥΡΡΟΦΟΣ
ΑΤΟΝ ΜΗΝΟΝ ΤΟΥΤΩΝ

8.

ΝΟΣ ΑΓΕΛΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥΤΟΣ

3.

26.

Σωηνίκο[ς] . . . πιτας ιερέυς Ἀπόλλωνος Ὑπερτε[ε]-
λεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0_μ, 26,
πλ. 0_μ, 02.

Τὸ ὄνομα Σώνικος εἶναι γνωστόν· τὸ ὄνομα Σωηί-
νικος ὁμῶς τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπι-
γραφῇ.

27.

...ΑΤΟΣΕΙ(sic)ΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣ . . .

[Ἄρα]τος εἰρέυς Ἀπόλλωνος [Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0_μ, 13,
πλ. 0_μ, 02.

Ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος πιθανῶς ἔγραψεν εἰρέυς
ἀντὶ ιερέυς.

28.

ΣΩΙΝΕΙΣΟΣΙΕΡΕΥΣΑΠΟ

Σωίνειςος ιερέυς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο μηκ. 0_μ,
185, πλ. 0_μ, 027.

Καὶ τὸ ὄνομα Σωίνειςος τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν
τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ. Ἡ ταινία εἶναι ἀκριβῶς
τεθραυσμένη ἐπὶ τοῦ 7^{ου} γράμματος τοῦ ὀνόματος
τούτου. Ἐκ τοῦ σωζομένου ὁμῶς μέρους αὐτοῦ πι-
θανολογεῖται ἡ ἀνάγνωσις του ὡς C, ἀλλ' ἐνδέχε-
ται νὰ ᾖ καὶ K. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἠθέ-
λομεν ἔχει ἐπανάληψιν τοῦ ὀνόματος Σωίνικος μετὰ
διαφόρου γραφῆς.

29.

...ΕΛΕΑΤΟΥΙΕΡΕΥ.

... [Ἀπόλλωνος Ὑπερτελ]εάτου ιερέυ[ς].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0_μ, 08, πλ. 0_μ, 021.

30.

... ΗCΙΑ(sic)ΡΕΥΣΑΠΟΛ

[Ἡρακλ]ῆς ιαρέυς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0_μ, 11 πλ. 0_μ, 028.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1884

31.

... Μ Ε Ρ Ι Ε Ρ Τ Ε Λ

... Μερ[κούριος] ιερ[εὺς] Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελ[εάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0_μ,
095, πλ. 0_μ, 027.

32.

[Ἀ]πόλλωνος Ὑπερτελεάτου Ἐρωσάτ[ης] Ἀμ[μό]νιος . . .

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία τεμάχια.

Τὰ γράμματα Ερωσα εἶναι βέβαια· φαίνεται δὲ καὶ
ὁ ἄνω ἀριστερὸς βραχίον τοῦ Τ, λείπει δὲ τεμά-
χιον ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τὸ τέλος τῆς παρούσης λέξεως
καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπομένης. Βεβαίως δὲν πρόκειται
ἐνταῦθα περὶ ἐρώσεως τινος γυναικός, ἥς τὸ ὄνομα
ἤρχιζεν ἐκ Τ, ἀλλὰ περὶ ιερέως τινός ἢ πυροφό-
ρου, φέροντος τὸ πρῶτον ἤδη ἀπαντῶν καὶ κακώ-
χον ὄνομα Ἐρωσάτης ἢ Ἐρώσατος. Τὸ ξενικὸν
δὲ τοῦ ὀνόματος τούτου μὲ ἔπεισεν ὅπως συμπλη-
ρώσω τὴν ἐπομένην λέξιν διὰ τοῦ ἐθνικοῦ Ἀμμό-
νιος (ἀντὶ Ἀμμώνιος κατὰ λάθος τοῦ χαρακτοῦ).

33.

ΔΑΜΟΚ ΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑ

Δαμοκ[λῆς] [Ἀπόλλ]ωνος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0_μ, 27,
πλ. 0_μ, 024.

34.

ΠΟΘΟΥΜΕΝΟ ΠΟΛ . . ΝΟ

Ποθούμενο[ς] [Α]πολ[λω]ν[ος] [ς].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0_μ, 13,
πλ. 0_μ, 018.

35.

[Ἀ]σωπὸς Κανώπου

[Ἀ]πόλλωνος Ὑ[περτελεάτου]

Περὶ τοῦ ὀνόματος Ἀσωπὸς παράβαλε τὴν ὑπ'
ἀριθ. 25 ἐπιγραφὴν.

14

Τὸ ὄνομα Κάνωπος εἶναι γνωστὸν ὡς ὄνομα πό-
λεως ἐν Ἀιγύπτῳ. Τὸ πρῶτον δὲ, νομίζω, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἐπιγραφῇ ἀπαντᾷ ὡς ὄνομα ἀνδρός.

36.

Κύνσης ἰάρρευος Ἀπόλλωνος

Ἐπὶ ταινίας.

Τὸ ὄνομα Κύνσης τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἐπι-
γραφῇ ταύτῃ. Εἶναι ἄρα γε διάφορος γραφή τοῦ
Ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος Κοίντιος (Quintius); Τὸ πρῶ-
τον ὡσαύτως ἀπαντᾷ ἐνταῦθα καὶ τὸ ὄνομα ἰάρ-
ρευος.

37.

ΠΟΛΥΝΙΚΟCΑΡΙCΤΩΝΥΜΟ

Πολύνικος Ἀριστωνύμο[υ]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 19 πλ. 0^μ, 02.

38.

ΕΥΤΥΧΟCΓΛΟ

Εὔτυχος Γλο

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 10, πλ. 0^μ, 028.

39.

. . . ΝΟΚΛΕΙ . . . ΛΑΟ

[Εε]νοκλεῖ . . . Λαο

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια, μηκ.
0^μ, 11, πλ. 0^μ, 03.

40.

. . . ΟΥΤΙΩΝ . . . ΥΠΕ

. . . ουτιων . . . Ὑπε[ρτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο ἐπίσης τεμά-
χια, μηκ. 0^μ, 12, πλ. 0^μ, 017.

41.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΟ

Μελπόμενο[ς]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 10, πλ. 0^μ, 02.

42.

ΕΥΗΜΕΡΟ

Εὐήμερο[ς]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 19, πλ. 0^μ, 025.

43.

. . . ΥΠΕΡΤΕΛ . . ΤΟΥ ΑCΩΠΙΤΗΣ C

. . . [Ἀπόλλωνος] Ὑπερτελ[εα]του Ἀσωπίτης.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια μηκ.
0^μ, 16, πλ. 0^μ, 25.

44.

. ΜΟΝΙΚ

[Δη]μόνικ[ος]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ. 04 πλ. 0^μ, 02.

45.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC ΛΕΟΥC . . .

Ἀπολλώνιος [Εύρυκ]λέους.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο ἐπίσης τεμά-
χια, μηκ. 0^μ, 14 πλ. 0^μ, 02.

46.

. . . ΛΛΩΝΟCΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

[Ἀπό]λλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 16 πλ. 0^μ, 03.

47.

..... Ν Ο Σ Υ Π Ε Ρ Τ Ε Λ Ε Α Τ Ο Υ

. . . . [Ἀπόλλων]ος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μῆκ. 0^μ, 145, πλ. 0^μ, 03.

48.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο

Ἀπόλλωνο[ς]

Ἐπὶ ταινίας μῆκ. 0^μ, 12 πλ. 0^μ, 019.

49.

. . . Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Υ Π

[Ἀπ]όλλωνος Ὑπ[ερτελεάτου]

Ἐπὶ ταινίας μῆκ. 0^μ, 10 πλ. 0^μ, 02.

50.

..... Λ Ω Ν Ο Σ

. [Ἀπόλ]λωνος.

Ἐπὶ ταινίας μῆκ. 0^μ, 07 πλ. 0^μ, 028.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἔληγε διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀπόλλωνος ἄνευ τοῦ ἐπιθέτου Ὑπερτελεάτου.

51.

. . . Λ Α Ρ Η Χ Ι Ο Σ

. . . λαρ ηχιος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο μῆκ. 0^μ, 185. πλ. 0^μ, 028.

Ἐκτός τῶν ἄνω ἐπιγραφῶν εὔρον ὡσαύτως πολλὰ τεμάχια μὴ προσαρμόζοντα πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν καὶ σώζοντα ἐπ' αὐτῶν μεμονωμένα γράμματα ἢ ἀνάγλυπτα κοσμήματα.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ.

Ἐν τῷ Γ' τεύχει τοῦ λήξαντος ἔτους, σελ. 134 ἐξεδόθησαν δύο ψηφίσματα ἐξ Ἐλευσίνος ὑπέρ τινος Ἀριστοφάνους Ἀριστομένου Λευκονοέως, τὰ μὲν ἄλλα πάνυ καλῶς καὶ ὀρθῶς· ὀλίγα δὲ τιν' αὐτῶν χωρία, ἀσυμπλήρωτα καταλειφθέντα, νομίζω ὅτι δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅπως κατωτέρω θέλει ὑποδειχθῆ, καὶ τινὰ τῶν συμπληρωθέντων νὰ ἐπανορθωθῶσιν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου σημειωτέον ὅτι Ἀριστοφάνης Λευκονοεὺς ἀπλῶς ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς ἀναγράφεται ὡς τριήραρχος ἐπὶ τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου παρὰ Boeckh Urkund. ũ. d. Att. Seew. XVII, α, στ. 102.

Τῆς Α' ἐπιγραφῆς τὸ ἐν τέλει τοῦ στίχ. 29 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ 30 κενὸν συμπληρωτέον ἐμ Παράκτω[ι Ἀπατο]υρίων τῆι θυσίαι, καθ' ἃ ἤδη καὶ ὁ

κ. Σ. Δραγούμης προεῖκασε. Τὸ δὲ ἐν τέλει τοῦ στίχ. 30 δὲν διστάζομεν νὰ συμπληρώσωμεν Ἀρτέμιδι τῆι [Ἀγροτέρα]ι· διότι ἢ μὲν Ἀγροτέρα Ἄρτεμις ὁμολογουμένως ἐλατρεύετο ἐν Ἀττικῇ, ὡς φαίνεται ἔκ τε τῆς παρὰ C. I. A. I, ἀρ. 273 σελ. 145 στ. 11 ἐπιγραφῆς καὶ καὶ ἐκ τῶν ἐφηβικῶν τῶν ὑπὸ Σ. Κουμανούδη ἐκδομένων ἐν Φιλίστ. τόμ. Α', σελ. 40 ἐξ. Πίν. Α', στίχ. 7 καὶ Πίν. Β', στίχ. 8. Πρὸς καὶ Ξενοφ. Κυνηγ. 6, 13 ὅτι δὲ καὶ ἐν Φυλῇ ἐγένετο εἰς αὐτὴν θυσία, μαρτυρίαν περὶ τούτου δὲν δύναμαι νὰ φέρω, εἶνε ὅμως πιθανώτατον, ὡς ἐν τοῖς ὀρεινοῖς μάλιστα χωρίοις λατρευομένης τῆς θεᾶς. Ἄλλως δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος φαίνεται ἀρμόζον εἰς τὴν ἐπὶ Φυλῇ λατρευομένην Ἄρτεμιν.